Crux iter oſtendit. ducit ⁊ ad patriã.
Pinge thau frontẽ / ne te gladi⁹ iugulabit
Hac cruce ſignatus ciuis erit ſuperũ
Bella fremũt / profer certi vexilla triumphi
Viſis hoſtis eis protinus effugiat
Demonis ars ⁊ mille modis verſutia tẽtat
Pinge crucem veluti fumus inanis abit
Celica lux veluti iocũda ſerena micaret
Mentẽ tranquilla pace frui tribuit
Anthoniũ talis auguſtinũq; beauit
Lux ⁊ q̃s plures deſuper irradians
Fruct⁹ honore fuit adã tali ꝙ ab arce
Mentis / in eterna primit⁹ inſpiceret
Nolẽ mõ ꝑmiſ / ⁊ carcere carnis oportet
Corporis aſcenſu querere vera prius
Sacra repſentat ſup omnia hoſtis ſenſus
Signa vel obiecta myſtica dona crucis
Eſt foris / eſt intus / virtutũ regula / libro
Chriſti pendentis ſanguine ſcripta ſuo
Eſt mod⁹ hic oĩs diuin⁹ ſcriptus amoris
Cartam nõ aliam quere neceſſariam
Ceſſes iã petere ſpõſo pia mẽs ab amico
Paſcit vbi vel vbi meridie recubet:
Ecce crucẽ cerne / neq; ſic vaga p⁹ alienos
Cuſtodes pecoꝝ. nec malus error agat
Edos deſpiciat fedos. fictoſq; ſodales
Dic chriſto paſtor tu mihi ſolus eris
Finis legis amor chriſti de corde ſereno
Dũ bene ꝯſcia mens / dum neq; ficta fides
Chriſt⁹ hõ de⁹ ẽ hũc ergo time ſua ſeruans
Iuſſa. pio corde. fac ita / ſaluus eris
Finit editũ ꝑ cancellariũ in die beati luce:
Anno. M. cccc. xxviij. lugduni.

Carminũ ſuorũ honeſta defenſio decan ãta lugduni vix. xj. dies ante vite conſummationẽ.

Vidit liuor edax vt mea carmĩa
Deſpexit / nitida veſte carent / ait
Nec pulcris facies picta coloribꝫ
Vox eſt rauca ſonans parum
Ornatus varios ſi meretricula
Nil virtutis habens nec ſolidũ bonũ
Querit / q̃s ſtupor ẽ. ſat ſibi ſi placet
Fallax / alliciens procos
Fucatos oculos hec ſtibio gerit
Comit ceſariem / lubrica conſpici
Aſſueſcit placidis blanda / pcax / vaga
Quos proſtituit enecat
Aſt matrona grauis / caſta / pudicaq;
Cui natiuus adeſt color / ⁊ decus
Ut proſit ſatagit ſeria moribꝫ
Sponſo quod placeat ſtudet
Totam compoſuit cicta modeſtia
Cultũ nec ꝓprium nent famule ſimul
Linum lanas ve non petit extra
Sollers artifica manu
Non nequam petulans / ſubdola / fractaq;
Vox / ſed ſuaue ſonat cui rigidus ton⁹
Viuax ex oculis celica lux micat
Sancta prole beatior
Frugi menſa ſibi / ſplendida / ſobria
In qua pſalterio rex dauid inſonat
Hymnos imparibꝫ quos muneris ligat
Metris carmen amicius
¶ Carmen tale cano ſit ꝓcul ethnica
Mẽdax muſa ſtrepat his quibꝫ eſt venus
Aut mars delicie / vanaq; numina
Noſter ſolus amor ieſus. // Ieſus

Anagogicũ de verbo ⁊ hymno glie doctoris ꝯſolatorij Magiſtri Iohis de Gerſon Cancellarij pariſieñ. Lugduni editum.

Gloria ĩ excelſis deo pr̃i ⁊ filio ⁊ ſpũiſctõ. Nihil ei põt apti⁹ ꝓferri volẽtibꝫ nobis de ṽbo ⁊ hymno glie ſmonẽ myſticũ vl' anagogicũ facere ĩ noie pr̃is ⁊ filij ⁊ ſpũſ ſcti. Et qꝛ ſapĩa mittit ãcillas ſuas vocare ad arcẽ quã diuin⁹ dionyſi⁹ vocat myſticorũ eloq̃oꝝ ſupincognitũ ſupſplẽdẽtẽ ⁊ ſubtiliſſimũ ṽticẽ. Incipiam⁹ velut ab ĩfima ſapie ãcilla q̃ ẽ grãmatica ꝓſupponẽtes ex ea. ꝙ ſm nois interp̃tatõez glia ẽ q̃ſi clara ſcꝫ cũ laude vl' honore noticia. eſt ãt honor exhibitio reuerẽtie in ſignũ ṽtutis. ſoli aũt deo honor ⁊ ḡl⁹. Preſupponam⁹ inſup ab eadẽ ãcilla ſapie vocãtis ad arcẽ. ꝙ tres ſũt grad⁹ noticie glioſi dei videlicet poſitiuus ꝯparatiu⁹ ⁊ ſuꝑlatiu⁹. Et h̃ aliter ⁊ aliter ſm duplicẽ ſtatũ quoꝝ vn⁹ eſt viatoꝝ. Ali⁹ cõꝓhenſoꝝ. put infra patebit deducẽdo / put in ſup ſm hos grad⁹ Poſitiuũ Comparatiuũ Suꝑlatiuũ. clare patet verbũ glie. Primo ſm myſteriũ regni dei. Deinde ſm myſteriũ fidei. Rurſus ſm gloriam dei eterni. Ulterius deniq; multipliciter ſm tempus et locũ ⁊ modũ beneplaciti tui deus. laxando in verbo tuo rete verborũ noſtrorum.

¶ Gloria patri cũ filio ⁊ ſpirituſancto tanquã clara noticia. et lux lucet in tenebris ⁊ tenebre eam nõ cõprehenderũt. Eſt autẽ triplex tenebra. Una culpe. Alia pene ſeu miſerie. Tertia defectibilitatĩ nature. Prima in peccatoribus. Altera in viatoribus

poſt peccatū. Tertia in oībꝫ etiā beatis ci-
tra deū. Gloria aūt deo ꝺ̄ ſuplatiuo gradu
⁊ vertice ſublimiſſima ⁊ ſupincognita qui
eſt pelagꝰ entis infinitū qui habitat lucē in
acceſſibilē cui ſoli honoꝛ ⁊ gloria. Cui ſo-
li debet exhibitio ſupma reuerētie i ſignū
virtutis infinite. Sufficiunt intellectuali
creature duo gradꝰ cognitōis diuine q̄ ſūt
poſitiuꝰ ⁊ cōparatiuꝰ. Tertius vo ſuplatiuꝰ
in quadā caligine ⁊ ſilentio veneret. Scia
tur deniqꝫ ꝙ lux in tenebris lucet ⁊ tenebre
eā nō cōpꝛehēderūt. quēadmodū triplices
ſunt modi tenebraꝝ. Unus culpe Aliꝰ pe
ne ſeu miſerie. Tertiꝰ defectibilitatis nat̄e
In peccatoribꝫ prime. In viatoribꝫ ſcōe.
In omnibꝫ creaturis etiam beatis tertie.
Quāobrē ꝯcludimꝰ cū ſapiente ꝙ oīs per-
ſcrutatoꝛ maieſtatis. alius a ſpūſancto qui
etiā pſcrutat pfunda dei. oppꝛimet a glīa.
peccatoꝛ infeliciter. viatoꝛ bonꝰ ſalubꝛiter
ꝯpꝛehēſoꝛ vel appꝛehēſoꝛ in pr̄ia feliciter.
¶ Gloria pr̄i cū filio ⁊ ſpūſancto. ſm my-
ſteriū regni dei deſcribi pōt ꝙ eſt noticia p
ignoꝛantiā habita ſm vnionē ſupra mētē
hoc ē expſſe dionyſij quā poſſumꝰ ſub alijs
verbis tradere ꝙ eſt vnio defectiua vel de-
fectio vnitiua in cognitōe ⁊ amoꝛe dei. ſic
eſt eni defectio vnitiua in volūtate ſicut in
intellectu. Circa qꝺ̄ attēdendū iuxta tripli
cem gradū ꝯparationis grāmaticalis in me-
taphoꝛa fundatuꝫ ꝙ defectio ſeu priuatio
vel tales termini dicentes negatōeꝫ in hac
materia nō accipiunt niſi, put negāt vel p-
uant gradum ſuplatiuū vel ſimplr̄ ſicut in
beatis vel reſpectu cognitōis vel fruitōis
glorie p ſtatu vie. Alioqn manifeſta eſſet
ꝯtradictio neqꝫ diceret plus aīa cognoſce-
re p eā ꝙ lapis aut aſinus. ppterea nō dici-
mus ꝙ ſit defectio ſolū. ſed ꝙ ē vnitiua de-
fectio vel vnio defectiua ¶ Gloria pr̄i cuꝫ
B filio ⁊ ſpūſancto. perigit hoīem eſſe fideleꝫ
xpianū. huiꝰ ſignū eſt ꝙ diuinꝰ Dionyſius
incipit hāc noticiā p oꝛōem ad beatiſſimā
trinitatē. Trinitas inqt ſupeſſentialꝭ ⁊ ſup
deꝰ ⁊ ſupoptime xpianoꝝ inſpectoꝛ theoſo
phie dirige nos ⁊c. Notet in pꝛimis. inuo
catio trinitatis cuiꝰ nō habet in via cogni
tio niſi p fidē ſaltē. nō p gloꝛiā. Eſt igitur
hec noticia ⁊ inuocatio nō ad ſenſum ſicut
cōſtat nō ad imaginatōeꝫ nō ad intellectū
viatoꝛis. Eſt igit p fidei myſteriū ¶ Glīa
pr̄i cū filio ⁊ ſpūſancto ſm myſterium iure
vocat theoſophia xpianoꝝ accōmodanꝰ

ꝙ theologia. Theoſophia ſiquidē dr̄ ma-
gis a ſapoꝛe dei ꝙ a logos qꝺ̄ eſt ſermo vn̄
theoſophia noīat q̄ſi ſapoꝛ dei. hoc vidit
qui dixit ſapiām eſſe ſm nomē ſuū q̄ſi ſapi
dam ſciam. Tribuit igit diuinꝰ Dionyſiꝰ
magiſteriū huiꝰ theoſophie ipi beatiſſime
trinitati vocans eā inſpectoꝛē theoſophie
xpianoꝝ. Ubi eni amoꝛ ibi oculus ⁊ inſpe
ctio. Prouenit aūt ex amoꝛe dei benignit
inſpitiēn xpianos cognitio ſm myſteriuꝫ
que eſt vnitiua defectio. ppterea pꝛimo ca-
pitulo in lr̄a poſt oꝛōem ad deū ⁊ exhorta-
tionē ad thymotheū ſic ait. Hic autē vide
quomō nemo indoctoꝝ auſcultat ⁊c. vo-
cat indoctos/paganos idolatras et phos
imaginan̄ ſua ſciā deuꝫ poſſe ꝯphendi qui
tamē poſuit tenebras latibulū eiꝰ ¶ Glo-
ria pr̄i cū filio ⁊ ſpūſancto. ſcōm myſteriuꝫ
fidei in viatoribꝫ pōt dicere negationē ſeu
priuationē cognitōis dei ſm duplicē gra-
dum ſuplatiuū ⁊ hoc vel ſimplr̄ ſicut i bea
tis vel ſm qꝺ ⁊ ꝯpatiue reſpectu tm̄modo
theoſophie beatoꝝ. qui p myſterium fidei
nō cognoſcunt. Notat aūt iſta negatio ſeu
priuatio vel defectio p hāc ꝑpoſitōem ſup
exemplū ſtatim in pꝛimis tribꝫ adiectiuis
additis ad hoc ſubſtātiuū trinitas. q̄ ſunt
ſupeſſentialis ſupdeus ſupoptime. ſm tria
que appꝛopꝛiant trinitati. Eſſentia vl' vni
tas quo ad prēm, puida deitas quo ad fili
um ⁊ optima deitas quo ad ſpm̄ſanctum.
Conſtat itaqꝫ ꝙ ſi eſſentia deitas et boni-
tas accipiant ſm gradus cognitōis dei p-
mos. Poſitiuū ſcꝫ ⁊ ꝯpatiuū. cōpetit via-
toribꝫ talis cognitio. ſed nō in ſuplatiuo g
du qui eſt poſitiuꝰ ⁊ ꝯpatiuꝰ in beatis quā
to minus ſuplatiuū dei gradū ſimpliciter
ꝯpꝛehēdit ¶ Gloria pr̄i cū filio ⁊ ſpūſan-
cto ſcōm myſteriū regni dei vbi videt nu-
de ⁊ clariſſime deꝰ. Hec tria vocabula ſup-
eſſentialis ſupdeus et ſupoptime nequeūt
negare ſeu priuare ſuplatiuū gradū cogni
tionis vie ſed ſuplatiuū gradum cognitio
nis patrie. Quis autē ſit iſte gradus patet
ex iam dictis. Patet inſup verus intellectꝰ
et ꝯcoꝛdia grecoꝝ ⁊ latinoꝝ ſi cuꝫ veritate
ꝑdictoꝝ iudicent. latini ſana tradentes et
diffinientes ꝙ deus in patria clare videt ⁊
nude nō in theophanijs ſolis. vel ſacrꝭ ſim
bolis intelligunt quo ad gradus poſitiuū
et cōpatiuū glorie. Greci vero ponūt dum
aiunt deū non videri cuꝫ beato Dionyſio
in theologia myſtica pꝛimo capitulo lr̄a ſ.

referendo ad gradū ſuplatiuū ſimplr̄ vt ī
patria vel ſm q̄d vt in via. In q̄ de cōi le-
ge impoſſibile eſt videre diuinū radiū: ni
ſi ſacris ſymbolis circūuolutū. vel circūue-
latū vł circūtectū. ſicut in exēplo ſenſibili
Lumē celi videre nō p̄t ab oculo corpali/
ſi nō ſit admixtū coloribꝫ vel colorꝫ ſpēbꝫ.
L ¶ Gloria pr̄i cū filio ⁊ ſpūſcō. Scd̄m my
ſteriū tā fidei in via q̄ȝ regni dei nō parū
elucidat̄ p traditionē hāc ſcolaſticā q̄ȝuis
efficere neq̄at vnionē defectiuā ſeu myſti
cam. Nō potiſſima eſt vitatio erroris ⁊ cō
fuſionis imo ⁊ irriſiōis apd̄ impios ⁊ ari-
dos in lege dei. Signū hꝰ eſt q̄ hōies deuo
tioni traditi ⁊ vinc̄tes ſe vel vnire putā-
tes cū deo pluries explicauerīt ſuas deuo
tiones veras aut fictas p errores heretica
les ⁊ inſanos. Confeſſi alij magis ſobrie
cognitionē hanc iuſticiā doceri nō poſſe p
ſcolaſticā quo ad explicatōem doctrinalē
Prohibuit idcirco eoſ a conatu vel ſtudio
impoſſibilitas eſtimata cognoſcēdi. Nūc
vo doctrinalis ſm termios clariſſimos et
vſitatos palā facta eſt traditio ſine vborꝫ
inuolucro. adeo q̄ nec apd̄ xp̄ianos idio-
tas. relinquit̄ vlla cōtradictiōis ſeu repu
gnātie nebula. Itaq̄ȝ ſi q̄rat̄ a fideli xp̄ia
no. nunq̄d p̄t aliq̄s vel ī via vel in pr̄ia co
gnoſcere vel amare deū in tāto ⁊ excellenti
gradu ſicut ipē cognoſcit ⁊ amat ſeipum:
Nōne ptinꝰ r̄ndebit q̄ nihil p̄t equari dō
in cognitiōe vel amore. Si rurſus inq̄rit̄
pn̄t ne hōies tā viatores q̄ȝ btī ꝯgnoſcere
deū ⁊ amare multis modis: Fidelꝭ hmōi
nō cunctabit̄ affirmatiuū dare r̄nſum de
vtroq̄ȝ ſtatu ſuo mō. ¶ Glia pr̄i cū filio:
et ſpūſcō. cognoſcit̄ hic in via q̄tuor mōiſ
ſm quos dicit Dyoniſiꝰ ca. iij. de myſtica
theologia. theologiā ſe q̄druplicē dediſſe
Vnā ꝓpriā de diuīs caracteribꝫ. i. pſonis
affirmatiue vt de incarnatiōe vbi ⁊ hāc
nō hēmꝰ. Alterā de diuinis ſcripſit noībꝰ
ſm eēntiā diuitatis. Et hec apud nos di
cta eſt de diuīs noībꝫ. Sub hac theologia
ꝓpria ꝯtinet̄ tertia ps de ſubſtātijs ſpūali
bus ſic̄ de celeſti hierarchia ⁊ eccl'iaſtica.
Tertiā theologiā noīat ſymbolicā q̄ care
mus niſi q̄ȝ in locis plr̄imis tangit multa
de ſymbolis hoc eſt ſilitudinibꝫ tranſlatis
ad deū. Quartā nomiat myſticā circa quā
nūc inſiſtimꝰ. Deniq̄ȝ notat. c. eo. iij. ⁊ cō
ſeq̄nt̄ in. iiij. ⁊. v. ⁊ ī epl'is ad gayū. ⁊. c. vij.
de diuīs noībꝰ ꝯſideraratōes aliq̄s huic
theologie myſtice ꝯpetētes. Vna ē q̄ op3
eam eſſe breuiſſimā imo nō ſm breuē ſer
monē. ſ3 ſmōis defectū ſicut in ſilentio et
caligine ⁊ ocio. ⁊ in hoc caſu ſupintellectu
p defectū noīationis hoc ibi. Ponit ꝯſide
rationē alterā q̄ ꝓcedendū eſt in ablatōi
bus ſeu negatōibꝰ ab inferioribꝫ ad ſūma
q̄ȝuis fiat ꝓceſſus oppoſito mō p theologi
as alteras poſitiue ꝓcedendū. Quā red-
dit in textu māifeſte. qm̄ magis ē vita et
bonitas q̄ȝ aer ⁊ lapis ⁊ magis nō crapule
et manie nō dici ⁊ intelligi. Tertia ꝯſide
ratio eſt ad intelligēdum difficillima ſm
formā vborꝫ. ſed facillima ſi pmiſſi gradꝰ
cōpationis notent̄. Dicit enī in fine. c. vl
timo: q̄ neq̄ȝ eſt eiꝰ vniuerſalr̄ poſitio/ ne
q̄ȝ ablatio. ſed eorꝫ q̄ poſt eā ſūt poſitōes et
ablatōes facientes ipſam neq̄ȝ auferimꝰ
neq̄ȝ ponimꝰ. Vocat pterea cognitōȝ iſtā
eſſe ſuplucentē caliginē ī obſcuriſſimo qd̄
eſt ſupmanifeſtiſſimū. Cōſonat hec ſnīa
vbis philoſophi dicētis q̄ māifeſtiſſima
nat̄e ſunt occultiſſima nobis. Si vo fiat
cōparatio ad nr̄ām cognitionē tn̄mō cō-
cordabis p diſtinctiōeȝ triplicis gradꝰ cō
patiōis. Deniq̄ȝ ſi eſt hic ꝯdictio. q̄ȝ cū dr̄
deus eſt ſup oē ens ⁊ nō ens. ly nō ens nō
refertur ad purū ens: qd̄ eſt dſ. q̄ȝ tūc eēt
aperta cōtradictio. ſ3 refert̄ ad modū co-
gnitiōis q̄ creat̄a p̄t cognoſcere ens qd̄ cū
q̄ȝ. quia nō niſi finito gradu ꝓ quo ſit vbū
ſeq̄ns ¶ Glia pr̄i cū fi. ⁊ ſpūſcō. ſm myſte
riū fidei in via. imo ⁊ regni dei in pr̄ia co
gnoſcit̄ p ablationē ſeu negatōȝ vel priua
tionē: aut defectōem ab oī eo qd̄ eſt ens
vel nō ens ad gradū ſuplatiuū referendo.
Nō. q̄ȝ ſicut dſ ſibi ſoli ſm hunc gradū co
gnoſcit̄ eē ita ſibi ſoli cōuenit ſm hūc gra
dum pfecte cognoſcere q̄d ē nō eſſe. Om̄
oppoſitorꝫ eadē eſt diſciplina ſm phm̄. p-
pterea nēo pfecte cognoſcit n̄ ens ſimplr̄
niſi ꝯcipiat pfecte q̄d eſt ens ſimplr̄. hoc
aūt ſolꝰ deus ipſe de ſeipſo nouit. Dicit̄ ḡ
ſua cognitio myſtica eſſe ſup omē ens ⁊ n̄
ens vn̄ ⁊ in prima epl'a ad gaiū ſi quis ⁊c.
inq̄t videns deū intellexit qd̄ vidit nō ip
ſum ꝯtēplatꝰ eſt. ſ3 quiddā eorꝫ ab ipſo exi
ſtentiū ⁊ cognitorꝫ. Ipſe aūt ſup animū et
eſſentiā ſupercollocat̄ vł nō cognoſcendo
neq̄ȝ videndo cognoſcit̄ et ipſa ſm qd̄ me
lius pfectiſſima ignorātia ſciētia eſt eius
ſup oīa cognita. hec ille. Conſtat itaq̄ȝ q̄
iſta māifeſtā includūt ⁊ nō intelligibileȝ

cõtradictõem ſi nõ ſit adaptatio concors
ſcd̃m tres grad' ↄpatiõis q̃s ancilla theo-
logie grãmatica nob tradit dictis mõis.

D Secunda partitio.

Verbũ glie ſcd̃m myſteriũ fidei ſe-
pi' apit̃ ⁊ efficaci' p dignã eucha-
riſtie pceptõez ſpũalẽ q̃z p hũanã
induſtriã. Itaq̃z dñs nr̃ ieſus xp̃s c' ſpũs
reuelat myſteria. dixit int̃ cetera lz euãge
lia non explicẽt poſtq̃z pmiſit. hic eſt calix
ſanguis mei. myſteriũ inq̃t fidei qd̃ p vo
bis effũdet̃. Ex pt' hãc efficaciã fuerat, cre
do ſepe btiſſim' dioniſi' q̃ p' nimia tormẽ-
ta poſitus in carcere ſacz iſtõ myſteriũ ce-
lebrauit. cui viſibilr̃ aſtitit dñs nr̃ ieſus
xp̃s cũ ml'tdĩe ãgeloꝝ ⁊ ſeipz tradidit ſa
cramẽtalr̃ eidẽ hec. Dionisio dicẽſ. Accipe
hoc care me'. qd̃ mox cõpleuo tibi vna cũz
p̃re meo. mecũ ei eſt maria mr̃ tua. et
his q̃ audierint ſalus in r̃gno meo. Sub-
iunxit/ ⁊ p q̃buſcũq̃z petieris impetrabis.
Obſecram' igit̃ te dioniſi benigniſſime vt
nob impetres reſeratõz myſtice theologie
tue q̃ntũ expedit ſaluti nr̃e. Si eni volũ-
tate hũana ñ allata ẽ aliq̃ñ, ꝑ hetia dicẽte
petro. q̃ntomin' hec myſtica theologia ſeu
poti' theoſophia quã a ↄſcio ſecretoꝝ pau
lo didiciſſe putarẽ. D dyoniſi coopante
ſpũſctõ in vbo glie. ¶ Verbũ glorie qd̃ eſt
magnũ pietatis ſacrm̃ / qd̃ mãifeſtũ eſt in
carne. viuificatũ ẽ in ſpũ ⁊ aſſũptũ ẽ i glia
quotidie p̃ntialr̃ exhibet̃ in ſacro corpis ⁊
ſanguis qd̃ ẽ myſteriũ fidei. Fides igit̃ di
rigit nos ad myſticas viſiõeſ. Spes erigit
Caritas porrigit ⁊ attigit. Dein ſapia re
ficit · Pax ſufficit. Glia pficit / ſm iferi' de
ducẽda. ¶ Verbũ glie ſcd̃z myſteriũ fidei
in euchariſtie ſacro nos inducit ad gloriã
myſterioꝝ dei. q̃m mãifeſtat̃ nob in carne
nr̃a p ſenſus corpales exteri' ⁊ interi' dũ
ſub ſctis ſimbolĩ dat ſe xp̃s palpabilẽ oſcu
labilẽ mãducabilẽ imagiabilẽ. Juſtificat̃
aũt in ſpũ nr̃o p illapſum ſpũſcti q̃ diffun
dit̃ in coꝛ nr̃m. Et ſic vnũ eſt corp' ver qd̃
eſt res h' ſacri ⁊ ſignũ corpis myſtici qd̃ ẽ
vnũ in eodẽ corpe ⁊ eodẽ ſpũ xp̃s. ſupeſt
tandẽ q' aſſumat̃ in glia ſpũs nr̃. Cuius in
terim vita nr̃a abſcõdita ſit cũ xp̃o in deo
Sz cũ appuerit xp̃s vita nr̃a. tũc ⁊ nos ap
parebim' cũ ipo in gloria. ¶ Verbũ glorie
dũ in hoc ſacro nob mãifeſtat̃ in carne dũ
iuſtificat̃ in ſpũ. nũc etiã ⁊ hic p̃ntialr̃ aſſu

mit̃ in gloria. obmittamus interea de deo-
glorioſas cognitõ es q̃ p affirmatõ es fiũt
de q̃b ẽ triplex theologia. ſic notatuz ẽ ex
dioniſio vna ↄſideratõe pcedẽte veniam'
ad q̃rtã q̃ fit p oim ablatõem ⁊ oñdamus
queadmodũ fides erigit ad illã. Dimiſſis
itaq̃z duob gradib cognitõis dei poſitiuo
et ↄpatiuo fides relinq̃tur i pura caligie
quo ad gradũ ſuplatiũ reſpcũ p̃rie. Qz ſi
q̃rat̃ a fide. Ad q̃d dirigit ſpm̃ noſtꝝ? Rñ-
debit ad caliginẽ. Silr̃ duz q̃rit̃ a ſpe ad
q̃d erigit? Rñbebit ad caliginẽ. Porro ſi
q̃rat̃ a caritate. Cui ſe porrigit? Quid at-
tingit? Cui ſe viuit? Rñdebit ad caligiez
Deniq̃z p ſeq̃ndo ſi fiat inq̃ſitio. Quid eſt
illa caligo? Quid q̃ſo h̃nt r̃ndere. niſi q' ẽ
cognitiõis priuatio ⁊ amorĩ defectio. Ur
geat aliq̃s vlteri' p q̃rens. Quõ p̃nt hec ſi
eri? Num caligo ẽ ds nr̃. Nunq̃d negatõ
põt eſſe affirmatio? Nunq̃d ignorãtia pt
eſſe ſcia? Nunq̃d vnio fit ad nihilũ. q' cali
go q̃d eſt niſi priuatio? Profecto r̃ndere
potueřt. fides ſpes ⁊ caritas. q' ſi tã agunt
q̃z agunt̃. Et a q̃ agunt̃? Certe ab ipo dõ q̃
caliginẽ inhitat ⁊ lucẽ inacceſſabilẽ. nõ vti
q̃z ſimplr̃. ſz in ſuo gradu ſupmo. q̃ eſt ſup
incognit' ⁊ ſuplucẽs ⁊ ſublimiſſim' vertex
ad quã nos dirigi orat dioniſi'. Inuocãs
trinitatẽ ſupeſſentialẽ ſup deũ ⁊ ſupopti-
mũ xp̃ianoꝝ inſpectorẽ ⁊ theoſophie cũ re
liq̃s ſeq̃ntib in textu. hunc textũ expedi-
repetẽdo rumiare/ ꝑpterea iunget̃ poſteri'
ad anagogicũ noſtꝝ. hoc de hymno glorie.
¶ Verbũ glie ſm myſteriũ fidei q' ſup- E
gredit̃ duplicẽ gradũ ↄgnitõis glie dei po
ſitiuũ ⁊ ↄpatiũ in q̃ ſe meditãtes ⁊ ↄtem-
plantes exercẽt tã cognitiue q̃z dilectiue
deficit totalr̃ in ſe ⁊ recidit ſup eũ q̃ p ſim
plicitatẽ ⁊ in ifinitũ ẽ ſub ſe. et p maieſta
tẽ in ifinitũ ſupra ſe. Cõſtat at hmõi caſũ
vel exceſſuz cauſari nõ poſſe niſi ab infini-
ta vtute. Eſt igit̃ ſũma defectio ſũma refe
ctio de q̃ xp̃s venite ad me oẽs q̃ laboratis
et onerati eſtis ⁊ ego reficiã vos. Qualit̃
aũt pt ſpũs rõnalis ⁊ laborãs ⁊ onerat' pl'
venire ad deũ xp̃m q̃z abijciẽdo nedũ labo
rem ſuuz nedũ op' ꝓpriũ vel alienũ ſz dese
rendo ſemetipm. Quid ſtas inq̃t Aug'.
et q̃d nõ ſtas. dũ in te ſtas. Proijce in deũ
et ſuſcipiet te. Et grego. Niſi q̃s a ſeipſo
deficiat ad eũ q̃ ſup ipm ẽ nõ appropinq̃t.
Nec valet apprehendere. qd̃ ſupra ipm eſt
niſi ſciat mactare qd̃ ẽ. Faciliter autez iſta

dicunť. faciliter ⁊ creduntͣ a fidelibꝰ ſed ꝑ
intelligentiã experiri hoc opꝰ hic labor eſt
immo plane nec iã opus nec labor. ſed actio
ſpũſſcti ſm tps ⁊ locũ et modũ bñplaciti
ſui in multitudine miẽ ſue. ¶ Uerbũ glie
ſm fidei myſteriũ duz agit vt rõnalis aĩa
deſerat ſe ⁊ oĩa ſua. ꝯtingit vt eadẽ etiam
ſe ꝑ negationes gradatim exerceat. Exẽ
pli grã in eucharistie ſacro qđ ẽ myſteriũ
fidei recogitat fidelis aĩa dũ vidit accidẽ
tia panis ⁊ vini. Eſt hic deus tuꝰ: nõ inqt
ſed ꝯtinet pñtialiter corpꝰ verũ ⁊ ſanguinẽ
dei mei. Deiñ ſubiũgit. Corpꝰ hoc veruz ⁊
ſanguis dñi dei tui. nũquid eſt deꝰ tuus. ñ
inquit. ſed vniunť dño deo tuo. Signifi
cant etiã corpꝰ eccleſie myſticũ / qđ viuifi
cať ab vno ſpũ dñi dei mei. vnũ corpus et
vnus ſpũs ait apľs. Subifert ſi corpꝰ hoc
myſticũ cũ corpe vero / ſit dñs deꝰ ſuus: Al
tior inqt eſt dñs deꝰ meꝰ qꝛ nec materialiſ
eſt nec finitꝰ nec tpalis / neqꝫ ſm carnẽ / ne
qꝫ ſcđm ſpm̃ cognoſcibilis eſt hic in maie
ſtate ſua. Hic fit tandẽ vt deficiat a ſeip
ſa ꝑ cognitõis defectũ. ⁊ ſuſcipiaťa ſpiritu
chriſti ꝑ dilectõis illaſum. Remanẽt autẽ
qſtiones difficiles. An ſcꝫ rõnalis aĩa ſub
tali gradu ſuplatio cõſtituto ſentit aliqđ
Si agit aliquid: Si mereť aliqđ: Si dili
git aliqđ: Si nouũ ſp fiat ⁊ ſupnaturale
miraculũ. Rurſus qlis eſt drĩa talis de
fectiõis vel abnegatõis in via vel in pria
qꝛ blaſphemũ videť dicere ignorantiã eẽ
in patria. qꝛ nec aĩma xp̃i illã hũit in via.
Rñdeamꝰ ad ſingula. ꝯiungẽtes alpha cũ
o. initiũ ſcꝫ creatõis cũ fine glorificatõis
¶ Uerbũ glorie ſm myſteriũ fidei noſtre
trahit hoiem formatũ eſſe ad imaginẽ et ſi
militudinẽ dei. Uñ ⁊ apľs dic ꝙ vir ẽ ima
go ⁊ gloria dei. in hoc aũt nõ eſt diſtinctio
viri ⁊ mulieris. Cõſideremꝰ hãc imaginez
ſimilitudinẽ ⁊ gloriã dei in prima creatõe
ſua. Conſideremꝰ in ea eẽntiã ſuã fecũdã
qua ꝑ mẽoriã capax eſt dei. et ꝑ intelligẽ
tiã ⁊ voluntatẽ ꝑticeps eiꝰ eſſe pt. Quid
aũt eſt aliud ipa capacitas ⁊ iſta ꝑceptibi
litas niſi qdã impſſio prime ⁊ eterne vni
tatis / vitatis ⁊ bõitatis, put aĩa naturali
ter ex impſſiõe prima ꝯfigurať ⁊ eo aptať
beatiſſime trinitati in mẽorando / cognoſ
ſcendo et amãdo ſuũ principiũ efficiẽs ex
emplãs ⁊ finiẽs. Diciť aũt aĩa rõalis ſm
hec tria nataliter agi vt meminerit dei ſm
impſſionẽ primã vt inſup cognoſcat eũ et

diligat indelibili ꝯfiguratõe ad ſuũ prin
cipiũ effectiuũ exẽplatiuũ. Quocirca vo
cabiť hec vitalis opatio vel actio aptitudi
nalis reſpectu dei naturaliť deiformis ſim
plex ⁊ quieta q deleri nõ pt etiã in dãnatꝭ
vt nałalis ẽ. qꝛ nałalia in eis dicẽte dyo
niſio remanẽt ſplendida. Quis in malũ fi
nẽ ſicut ⁊ in abuſuꝫ reſplendeãt. ¶ Uerbũ F
glorie ſm myſteriũ fidei nr̃e tradit hoiem
reformatũ eſſe in baptiſmo ꝑ grãm. infu
ſionẽqꝫ virtutũ hitualiũ ⁊ eſt hec reforma
tio veluti qdã ſupinductio color deiformi
um ad liniamẽta nałalis imaginis ⁊ ſilitu
dinis. Eſt inſup tante pulcritudĩs ⁊ deco
ris vt reddat aĩam deo placitã gratã ⁊ acce
ptabilẽ. adeo ꝙ ſi migret ſtatim a corpore
ſpũs mox ſtola glorie decorať. Eſt aũt hec
vita grẽ ſpũalis ⁊ hitualis operatio ſuper
naturaliť deiformis ⁊ ſimplex ⁊ qeta pfici
ens ⁊ ornãs ſimilitudinẽ ⁊ gloriam create
rõnalis aĩe. Tranſeamꝰ mediã vitã ꝑegri
natõis iſtiꝰ q eſt vtiqꝫ diſcõtinua multi
plex ⁊ inqeta ⁊ veniamꝰ ad vitã glorie q ꝑ
ficiendo vitã nałe ⁊ grẽ ꝯformiť ad illã
eſt cõtinua ſimpliciſſima / quietiſſima et
eterna. Cõcludamꝰ igiť ꝙ qntũ vita pere
grinatõis grẽ ꝯformaťinitio creatõis ⁊
recreatõis ſue necnõ fini glorificatõis ſue
in patria tantũdẽ pficiť ſimplificaťet qui
eſcit hic in via iuxta pſalmiſte qſtionem.
Dñe qs hitabit in taber. tuo. aut qs reqe
ſcet in mon. ſcõ tuo: De beniamin qꝫ ẽ ha
bitat ꝯfidenť in eo ſicͭ i thalamo tota die
morabiť. et inť humeros illius requieſcet
Requiẽ hãc optabat petrꝰ in mõte factꝰ in
extaſi / dũ poſt vocẽ allatã a magnifica glo
ria dixit neſciẽs quid diceret. qꝛ magiſ age
baťqꝫ agebat. Dñe bonũ eſt nos hic eſſe.
Faciamꝰ hic tria tabernacula ⁊c. Uerbũ
glorie ſm myſteriũ fidei dũ ſubintrat per
abnegatões latibulum nubis tenebrar ⁊
caliginis aĩa rõnalis acta ꝑ ſpm̃ ſcm̃ tea
git ſm eundẽ ſpm̃ iuxta illđ. Dilectꝰ meꝰ
mihi ⁊ ego illi. Et ita mereť atqꝫ reficiť qm̃
de latibulo caligĩs venit ad tabernaclm̃ qđ
ẽ i circuitu eiꝰ. iuxta illđ dauidicũ poſtqꝫ
de deo dixerat inclinauit celos ⁊ deſcẽdit et
caligo ſub pedibꝰ eiꝰ. Dehinc aſcendit ſu
per cherubi ⁊ volauit. vola. ſup pẽ. vẽtor
Cõcluſit ⁊ poſuit tenebras latibulũ ſuum
Cui ꝯſonat poetica fictio. In ſublime vo
lans nube ſe immiſcuit atre. Superadditur
Et in circuitu eiꝰ tabernaculũ eiꝰ. Cõſide

E

remus igiť deũ velut in latibulo tenebraꝝ
ſm theo'ogiã miſticã q̃ fit per abnegatõeȝ
in gradu ſuperlatiſo vbi eſt veluti in mõte
ↄdenſo ⁊ vmbroſo. ⁊ in deſertis ſeculoꝝ. ⁊
in mõtibꝫ eťnis. Et vere ds abſcondit ſal
uatoꝛ ſctũs iſrael. Attñ in circuitu eius ta
bernaculũ ei⁹. Iuxta cãticũ eccle in circuĩ
tu tuo dñe lumẽ eſt qd nunq̃ dficiet vbi
cõſtituiſti lucidiſſimas mãſioes. Et pſal.
In circuitu eius vitas ei⁹. Spectãt ad hec
oĩa q̃ ſeraphic⁹ doctoꝛ bonauentura tradi/
dit in itinerario mẽtis i deũ ſub capitulis
et gradib⁹ ad hoc tabernaculũ ↄtinẽs du/
plicẽ gradũ cognitõis dei poſitiũ ⁊ ↄpatiũ
Spectat ꝯo ſeptimũ caplm ad latibuluȝ
caligis et tenebraꝝ qd explicat ſuo mõ nõ
cõtrarie ad noſtꝝ hymnũ glorie ¶ Verbũ
ſm myſteriũ fidei ſicut nõ eſt in patria. ſȝ
clara viſio ⁊ fruitõ ſic nõ ibi, ꝓprie loq̃ndo
eſt ponere theologiã myſticã q̃uis de⁹ gle
neq̃q̃ in ſuplatiuo gradu q̃ ꝓſus infini/
tus eſt videať aut ameť. Pro cui⁹ elucida
tione ⁊ toti⁹ materie cõſiderem⁹ ↄſeq̃nter
ad p̃dicta q̃tuoꝛ modos ſpeciales q̃bꝫ iſpi
citur deus ꝑ abnegatõeȝ. Vn⁹ ẽ ꝑ ſimpli
cẽ fidẽ ſpem ⁊ caritatẽ. Alter eſt ꝑ inueſti
gationẽ phiſicã tñ mõ. tertius ꝑ ineſtiga/
tionẽ theologicã qui ↄplectiť duos p̃cedẽ
tes. q̃rtus ꝑ aptam ⁊ clarã dei viſionẽ. de
quo dicam⁹ ad pñs. Ex aĩa btiſſime virgi
nis. exẽpli grã. clariſſime videt deũ p⁹ ani
mã filij ſui. quo ad gradũ cognitõis poſiti/
uum ⁊ cõpatiuũ. Nihilomin⁹ dũ extendit
ſe ad ſuplatiuũ qui ſoli deo ↄuenit illic de
ficit videns ꝙ inattingibiľ eſt ſȝ nõ refle
ctitur aut nõ cadit in caliginẽ cognitiõis
quẽadmodũ fit in via. ſȝ ſp in aptã viſio
nem. Quã ob rem ſua defectio nõ dr eni/
gmatica ſeu caliginoſa vel tenebre. vñ cũ
diciť de Iohãne bapta ꝙ fuit pl⁹ q̃ ꝓphe
ta nõ tolliť ab eo grad⁹ ꝓphetie ſed augeť.
Proportionaľr i ꝓpoſito ſi maria nõ cogno
ſcit deũ q̃ntũ de⁹ ſeipm nõ poniť in ſua co
gnitiõe tenebroſitas Si enĩ ſol clarioꝛ eſt
q̃ heſperus aut lucifer. nõ poniť in ipſis he
ſpero vel lucifero caligo tenebraꝝ. ſȝ clari/
tas ſoľ ſupioꝛ p̃dicať. Semꝑ ãt dũ ãbula
mus ꝑ ſpem ⁊ fidẽ q̃ntũcunq̃ ꝓfecerit, co
gnitio nr̃a de cõi lege cadit in in cognitõ
nem per ſpeculum ⁊ enigma.

Tertia partitio

¶ De verbo glorie.

Excelſus in verbo glie ſpũs rõnalis b
vľ intellectualis dũ ãbulat ad dei
cognitionẽ actualẽ. nũc ꝑ inu eſti
gationẽ naturalẽ. nũc ꝑ ſimplicẽ fidẽ. nũc
ꝑ vtrunq̃. ſi plena fiat reſolutõ: ſemꝑ fit
occaſus vel defectio ad ſuplatiuũ graduȝ
quo de⁹ in ſe cogſcit ſe ſicut in iferioꝛi fit vel
occubit⁹ cognitõis ⁊ mot⁹ ⁊ potentias vita
carẽtes. Quocirca dicim⁹ vlteri⁹ ꝙ actu
finito cognitiuo ⁊ affectio. qꝛ vterq̃ ꝑiter
incidit p̃t attingi obiectũ ifinitũ. Et ita i/
finitũ q̃le ẽ de⁹ a finita potentia ⁊ actu fini
to memorabiť intelligeť ⁊ diligeť in pr̃ia.
Poterit igiť dici talis actus infinit⁹ ter
minatiue vel obiectiue q̃uis in ſe ſit finit⁹
q̃ntitatiue quẽadmodũ viceuerſa de⁹ infi
nito actu ↄgnoſcit oẽm creaturã eſſe fini
tam. Quocirca p̃t q̃libet creatura q̃ntũcũ
q̃ finita dici infinita cognoſcibiľr. qꝛ ſcȝ
infinito actu q̃ de⁹ ẽ cogſcit. Neq̃ comp
hendi põt totaľr ab alio q̃ a deo q̃uis ab
aĩa btã cognoſcať q̃ntũ hȝ de ꝑfectione
ſm principalia intrinſeca ſua q̃ in eẽntia
creature finita ſunt ⁊ ꝑfectiõis limitate.
De tali ſcire loq̃bať phũs deſcribẽs ſcire
eſſe rẽ ꝑ cãm cognoſcere. Intellige d ꝓpri
mis ⁊ creatis cauſis. qꝛ prima cã ⁊ ſi p̃t co
gnoſci ꝑ demõſtrationẽ vel aliter compre
di tñ plene neq̃t. ¶ Excelſus in vbo glie
ſpũs rõnalis ꝓcedendo ad cognitõem dei
tandẽ deficit ⁊ cadit in occaſũ: ſm poſitõ
nẽ phõꝝ. maxie platonicoꝝ quã recitat et
reprobat Aug. in ſuo de ciuitate dei/quam
inſuꝑ albert⁹ magnus explicat in ſuo d in
tellectu ⁊ itelligibili ex dictis philoſopho
rũ dimittẽdo pietatẽ fidei Legať in ſpalẽ
cap. vltimũ vbi cõcludendo dicit ꝙ ſpũs
debet ꝓcedere de cognitõe in cognitiõem
quouſq̃ fiat aſſimilatio ad cãm primã. in
q̃ ſic ſubſtãtificeť ⁊ formeť ꝙ iam nõ indi/
gebit organis in ſua cõtẽplatiõe. Et hic
eſt inq̃t caducũ alijs vite imoztaľ. Quã/
uis iſta et ſilia videãť alte ⁊ ſpecioſe dicta
per phõs et idolatras ſunt tñ impoſſibilia
et ꝑ multos articulos pariſieñ, ꝓhibita ⁊
excõmũicata. ꝓpterea dimiſſis infidelibꝫ
tranſeam⁹ ad fideles etiã ſimplices dum
mõ fundati ſint ⁊ radicati in fide ſpe et ca
ritate q̃les iuenim⁹ fuiſſe martires ⁊ ana/
choritas p̃res. Placeat aũt ſub cõpendio
ꝓtin⁹ inſinuare modũ ſm ꝑueniẽdi ad ſu
ꝑincognitũ ⁊ ſupſplẽdẽtẽ ⁊ ſublimiſſimũ
verticẽ h⁹ ſapie q̃ ꝑ ignorantiã cognoſcať

tãq̃ꝫ a dñi ſpũ. Itaq̃ꝫ ſpũſſcis dirigit ani
mã p fidẽ vſq̃ꝫ ad ſuplatiuũ gradũ diuie
cognitõis excluſiue. Et ſp ſpem erigit eaꝫ
vſq̃ꝫ ad interiora velamis ſm aplm. Et p
caritatẽ illic figit ⁊ vnit. Quelibet eni iſta
rũ triũ vtutũ theologicaꝝ hꝫ p imediato
obiecto ⁊ termio ſuo deũ. Ac pinde ſcõm
theologos drñt a vtutib moralib et aliiſ
D que circa alia vſant obiecta. ¶ Excelſus i
verbo glie ſpũs raõlis ſic eleuat᷒ ⁊ actus a
ſpũſcõ p fidem ſpem ⁊ charitatẽ ſm mẽo
riã intelligẽtiã ⁊ volũtatẽ radicatas i eẽn
tia ſua ⁊ in ſupiori facie q̃ formata ẽ a ſo/
lo deo imediate ⁊ capax eſt eius ſm tripli
cem hãc potentiã terminat imediate ſuaꝫ
actõem ad ſolũ deũ ⁊ attingit ipm termi/
natiue vl' obiectie. ⁊ cũ hoc nõ ſit p apertã
viſionẽ neceſſe ẽ ꝙ fiat p caliginẽ. Eſt ãt
caligo priuatio lumis ſeu cognitiõis ſicut
et tenebra ꝓut etiã ſilentiũ dicit ſoni de
fectũ. Dũ vo videt quõ poſſit cognitio
vel amor cognoſci vel agi p priuatõem co/
gnitiõis ⁊ amoris. Sꝫ in priorib᷒ euacua
ta ẽ hec difficultas. qꝛ priuatio vel defectõ
ſeu tenebra ſeu ſilentiũ nõ dicunt ſimplr
ſeu vniformit. Sꝫ tñmõ reſpectiue ad ſu
platiuũ ꝯgnitiõis vel amoris gradũ. Pri
uatio pterea nõ dicit hic negatiõeꝫ hitus
cũ debito extitie ei᷒ queadmodũ cecitas ñ
dr ſimplr priuatio viſus niſi ſit circa ſub
iectũ qd debet hre viſũ. nõ eni lapis ꝓprie
dr cecus. Nos aũt in ꝓpoſito accipim᷒ pri
uationẽ p negatõe ſimplici dũ ponim᷒ ꝙ
ſcti priuatiue cognoſcãt deũ ſub gradu ſu
pmo. Nõ ei apti ſunt vel debito res ita po/
ſitiue cognoſcere q̃ꝫuis iſtud notet imper
fectionẽ. Et certe qlibꝫ res creata reſpcũ
dei dici debet ipfecta. ¶ Excelſus in vbo
glie ſpũs rõalis p hmõi defectionẽ ſuper
admirabilr reficit. qm plus vnit deo ſince
rius atꝫ ſublimi᷒ ſine q̃uis admixtiõe fan
taſmatũ vel ſordiũ ⁊ ipfectionũ cuiuſuis
creature q̃ꝫ per poſitiuũ. Quo pacto ſic. qꝛ
nimirꝫ nullũ ẽ ibi mediũ int deũ ⁊ ſpiritũ.
Priuat eni cognitio ⁊ amor cuiuſlibꝫ alte
rius rei pter deũ. Si vo q̃rit nũq̃d termi
nus cognitõis ⁊ amoris ſtat ⁊ finit in cali
gine ſola ꝓut eſt priuatio q̃dã. Rñdendũ
eſt ꝙ negatiões ⁊ priuationes termiare ñ
pñt niſi p affirmatões vñ nec dñs cogno
ſcit mala ⁊ iperfecta niſi per ydeã boni ⁊ p
fecti. Quid ſit igit. Rñdet btõs dyoniſi᷒ ꝙ
in occaſu ⁊ occubitu ⁊ defectione ieffabili

coniũgit ania ineffabilr ⁊ ignote ineffabilibuſ
et ignotis. Et iter ait partitis alteritatib᷒ et
concupiſcẽtijs curiſq̃ꝫ incluſis ⁊ ſupermũdane
explicatis. nos in diuinã monadẽ ꝯgregamur/
ꝓpterea vocat hãc defectionẽ vnionẽ ſup mẽtẽ
Rurſus viuifica inq̃t vtus diuiaꝝ illũinatio/
nũ q̃ ſcꝫ fuit ſm poſitiuũ gradũ abunde nos re
plet ⁊ reſtituit ac ꝯuertit ad congregãtis pris
vnitatẽ ⁊ ſimplificã deitatẽ. Attẽde ꝙ id noiat
prem qm in ipo eſt fontal' deitas ſm eũdẽ dio
niſiũ. Fili᷒ inſup ⁊ ſpũſſcis oẽm gliam ſuã re/
ferũt in gloriã dei pris. ¶ Excelſus in vbo glie
ſpũs rõnalis per vehemẽs exercitiũ theologicũ
ſil' ⁊ phiſicũ pt eleuari ad apicẽ ſeu vticẽ theo
logie myſtice cũ auxilio fidei ſpei ⁊ caritatis ſub
limius q̃ꝫ rudis ⁊ ſimplex xpian᷒. ⁊ hoc de cõi le
ge ſupra quã ñ ẽ ſpũſſcts. Patuit hoc vltimũ
in aplis idiotis at alijs q̃ꝫ plurimis. Patꝫ vo
pñs cõſideratio de doctorib catholicis grecis ⁊
latinis ex libris ⁊ traditionib᷒ ſuis / ex qb᷒ ali/
q̃ fortaſſis excerpta iũget infer᷒ ad textũ my
ſtice theologie dioniſij ꝯfirmãdũ. Fuit aliqb᷒
bonis ⁊ magnis viris hec doctrina ꝓpt ſui pfun
ditatẽ in ſcandalũ qꝛ ñ ſatis aduertebant aut
aduertere poterãt modos locutionũ de eminẽ
tia dei ſuper oẽm creaturã. ⁊ ꝙ tñ oib eſſꝫ eſſe
et bñ eſſe. Concluſert itaq̃ꝫ ex iſto ſeq̃ ꝙ omis
creatura eſſet ds. qꝛ de᷒ ⁊ ſuũ eſſe ſunt oino idẽ
Sic aliq̃ iniuſte ipoſuert iohãni. Scoto tranſ
latori libroꝝ dioniſij poſuiſſe ⁊ ſũme in hoc here
ticaſſe ꝙ omis creatura eſſꝫ de᷒. Reducũt aliq̃
poſitionẽ d vniuocatõe entis creati ⁊ increati
ſm rẽ vel ex nãa rei aut ſm realia vniuerſa/
lia ad errorẽ iſtũ q̃ꝫuis hoc ñ intẽdãt illi. ¶ 3
Excelſus in verbo glie ſpũs rõalis circa cogni
tiõem myſticoꝝ eloquioꝝ ñ principalr innitit
hũane induſtrie illã tñ non abijcit ſed exercet
Dudũ poſtq̃ꝫ ſcolaſticis lectionib tractauera
mus de theologia myſtica ſpeculatie per. xliij.
ꝯſiderationes ⁊ octo partitões ſm totidẽ ma
terias principales. Notauim᷒ poſtmodũ duo
decim induſtrias p practica et pridẽ in vulga
ri ad ſorores ſcripſeram᷒ de monte ꝯtẽplatõis
certos grad᷒ ⁊ modos. Pria induſtria dei voca/
tioni intendere. ſcda ꝓpriã ꝯplexionẽ agſcere
tertia officiũ vel ꝓpriũ ſtatum aſpicere. q̃rta ſe
met ad perfectionẽ extendere. qnta occupatõ
nes effugere. ſexta curioſitatẽ deponere ſeptia
longanimitatẽ aſſumere. octaua paſſionuꝫ vel
affectionũ origenes aniaduertere. nona tẽpus
idoneũ ⁊ locũ inq̃rere. decimo ſomno ⁊ cib mo
derãter indulgere. vndecima meditationibus
pijs generatiuis affectuũ inſiſtere. duodecia

ſpm̄ a fantaſmatib⁹ auertere. Porro dum in⸗
terrogaret a me germanus. nicola⁹. celeſtinus
poſt inſpectionē induſtriaꝝ iſtaꝝ. Quenā eſſet
difficilioꝛ in practica: Rn̄dit ꝙ ſpm̄ a fantaſ⸗
matibꝫ auertere ſenſit hoc veriſſime. neqꝫ pōt
hec induſtria practicari ꝗꝫ ꝑ theologiā myſticā
hic in via dū intellect⁹ nr̄ ꝯiūct⁹ eſt ꝯtinuo tpi
Ponit dn̄s albert⁹ vt pri⁹ libꝛo de intellectu ⁊
intelligibili penultimū aſcēſum ī reditu aīe ad
deū ꝙ eſſerat ſup hoc/⁊ nſ̄c hoc ē ſup cōtinuū
et tps. Deīn ponit aſſilatiōeꝫ in vniōe cū deo
vocat occaſuꝫ alteri⁹ vite ꝯſonās ī h̄ btō dyoni
ſio/ſi diuīe gr̄e mun⁹ tale tribuiſſꝫ in xp̄o ieſu
dn̄o nr̄o. qꝛ ad hūc occaſum xp̄s ē oſtiū via du
ctoꝛ vehiculū queādmodū de deo canit apō boe
cium pſ̄ia Pricipiū rectoꝛ dux ſemita termi
nus idē. Conſonarēt inſup multa ꝗ̄ ꝓmittit al
bertus de intellectu agente cū luminibꝫ intelligē
tiaꝝ ſe ꝯiūgere. Vn̄ inq̄t. Multi vocati ꝓphe⸗
te oꝛdinauerꝭ multas ſuppoſitōes ⁊ oꝛdinatio
nes. Iſti certe fuerꝭ magici ⁊ idolatre ꝗ̄ ꝑ tele
tas execrabiles ⁊ demoniacas. arbitrant aīas
purgari ad ꝓphetias ⁊ miracula facienda de ꝗ̄
bus hēꝭ apō Auguſtinū de ciui. dei. a ſeptimo
vſqꝫ ad decimū. Et ꝯſiter in alijs ꝗ̄buſdā capi
tulis. Ipſe eni ſathanas ꝗ̄ coli vult vt de⁹ imi
tatur ſepe vel imitari fingit veros ritus ⁊ mo⸗
dos ſacrificādi deo ꝑ oꝛōnes ꝑ ieiunia. ꝑ caſti⸗
tatē ⁊ purificatōes. Nos aūt ſoli dō ſacrificiuꝫ
laudis offerim⁹/⁊ ad ſctōs āgelos ſuos hoies
qꝫ btōs tanqꝫ interceſſores ⁊ adminiſtratores
ſpūs xp̄i electos ſupplicam⁹. ¶ Exceſſus ī vbo
ſpūs rōalis nō euehiꝭ ad theologiā myſticā per
raptus inſanos q̄les fuerꝭ in ſibillis ⁊ vatibuſ
de q̄bꝫ hiſtoꝛie ⁊ poete faciūt mētionē. ſilr ⁊ ſcri
ptura ſacra ſic de phitonicis ⁊ de balaā ꝗ̄ cade
bat ⁊ apiebat ei⁹ oculos. Sicut ⁊ epilentici ñ
nulli. q̄lis fuiſſe crediꭍ machomet⁹/queādmo
dū ꝑterea ponūt medici infinitas melancolia⸗
rū ſpēs ⁊ alienatōes aīaꝝ vn̄ credūt ſimplices
ꝙ tales rapianꭍ in celū ⁊ cadūt ī ſcenuꝫ. aut in
eodē ſtatu ꝑſtant īmobiles ꝗ̄ moꝛb⁹ inueīt eos
et velut gelu ꝯſtringit. vn̄ ꝯgelatio appellaꭍ in
mente. ſicut tpe nr̄o plures tales ꝗ̄ ꝓphetias ⁊
viſiones ſe diuīt⁹ hr̄e iactabant vidim⁹ ⁊ falle
bāt ſic ⁊ aliqñ fallebāꭍ. ¶ Exceſſus ī vbo
glīe ſpūs rōalis ī theologia myſtica ſe exercēs
nō hꝫ neceſſitatē vt in eo ſit coꝛpalis defectio
qualis legiꭍ de bonis etiam ꝓphetis vt daniele
ezechiele ⁊ ſilib⁹. Dioniſi⁹ enī nihil tale ponit
exigi. freq̄ns inſup experientia cōtradicit. Sed
nec opꝫ ad ſupmētales exceſſus theologie mi
ſtice itelligentiā pure ꝯcurrere q̄lis fuit ī mul

tis philoſophis qui ſcḿ Auguſti. potuerꭍ
omīa mūdana tranſire ⁊ attingere pͥmā
cām. irridētes idcirco ſimplices xp̄ianos
nō potētes ad intelligentiā talē euehi. qͥ⸗
bus rn̄det Aug. ꝙ ſimplici fide tenēt cer
tius ⁊ ſalubꝛi⁹ malū ſeu velū in eccl'iaſtica
nauicula ꝗ̄ ꝑducit ad celū. Non opꝫ ꝓte
rea ſupm̄ tales exceſſus theologie myſtice
fieri ꝑ tale miraculuꝫ quō ꝓthomartir ſte
phan⁹ dū lapidareꭍ intēdens in celū vidit
glīam dei ſicut vincētius. ſicut laurēti⁹. ſic
btūs andreas. ſicut felicula. ſicut de alioꝝ
ſctōꝝ plīmis in raptib⁹ ⁊ reuelatōibꝫ q̄les
leguntꭍ in apocalipſi Iohānis. De quoꝝ
differentijs ⁊ ꝓꝓietatib⁹ pn̄s breuitas nō
inq̄rit. ¶ Exceſſus in vbo glīe ſpūs rōalis
dū ꝑ anagogiā ꝯſcendit in deū deſerit oēs
opatōes vt ſic nedū intellectuales ⁊ ami
cabiles ⁊ dilectiuas. imo opꝫ ꝓſſus actū
ꝓpͥū ⁊ liberꝫ circa deū in ſupmo gradu ob⸗
iectalr poſitiue eſſe terminatū. Et qm̄ vi⸗
deꭍ iſtō vbū duꝝ eſſe ⁊ repugnare dictis ⁊
ſcripturꝭ expoſitoꝝ bt̄i dioniſij. imo et nr̄is
hacten⁹ de theologia myſtica traditis quaꝫ
in amoꝛe poſuim⁹. Ponem⁹ in foꝛma ꝑ te
ſtimonio ⁊ intellectu taꝫ h⁹ ꝗꝫ ꝑcedentiū
textū dn̄i Bonauēture ſup diſt. xiiij. q. ij.
in fine. Ad illō inq̄t qō vltimo obijciꭍ de
comꝑhenſiōe dicendū ꝙ ꝯꝑhendere dꝛ tri
pliciter. Vno mō ꝯꝑhendere eſt idē ꝙ ca⸗
ritati adherere. Et ſic accipit hērn̄. ad Eu⸗
geniū ſi ſcūs inq̄t es ꝯꝑhēdiſti. Alio mō
eſt idē ꝙ clare videre ⁊ perfecte amare ſic
ad Philip. iij. Si quo mō cōꝑhēdā in ꝗ̄
cōpꝛehēſus ſū. Tertio ꝯꝑhendere idē eſt
ꝙ claudere termīos rei. ſic ē de⁹ incōpꝛehē
ſibilis. Ꝯꝫ ḡ dꝛ ꝙ ſcti ſunt cōpꝛehēſoꝛes
in patria. ⁊ ꝙ xp̄s fuit ꝯꝑhēſoꝛ. Dicendū
ꝙ medio mō accipiꭍ. ⁊ ſic hꝫ veritatē. Naꝫ
xp̄s videt dei īmēſitatē/nec tenet hoc fide
ſed certiſſima cognitōe. hoc ē nouit deum
immēſum. Ecce ꝑ hec dicta tres grad⁹ co⸗
gnitiōis ſeu cōpꝛehēſionis dei luciſſima
diſtinctiōe notatos confoꝛmiꭍ ad ꝑdicta.
Subiūgam⁹ illō qō ꝓpͥn⁹ idē doctoꝛ dicit
ꝑ vbo pn̄ti. Et ſi tu q̄ras inq̄t. an poſitiue
vel priuatiue chꝛiſtus nouit deū immēſꝫ
Dicendū quodāmodo poſitiue/quodam
modo priuatiue. Poſitiue quantum ex⸗
tendit ſe capacitas ſeu intelligentia. Pri⸗
uatiue deinceps admiraꭍ etiā illā ꝓfundā
et ſummā ꝓfunditatē diuīe īmēſitatis/ſi
cut dicit pſal. Mirabil' fcā eſt ſciētia tua

ex me: ꝯfoꝛ.eſt ⁊ ſi potero ad eā. Hec ille.
Ecce ꝙ poſt priuatiuā cognitōꝫ in aīa xpi
q̄nto magis in alijs. Hec eſt aūt cognitio
quā vocam⁹ myſticā ꝑ abnegatōeꝫ.ſ.defe
ctōem ⁊ occaſuꝫ. Cōſtat āt ꝙ nō min⁹ defi
cit dilectio ſeu beatifica fruitō ab illo, gra
du ſupmo fruitōis/ q̄ de⁹ fruit̄ ſe ſolo actu
infinito q̄ꝫ ipſa cognitio. In ſignū cui⁹ nō
inueni poſitū a btō dioniſio tradeñ. myſti
cam theologiā ꝙ dixerit ipſaꝫ termīari po
ſitiue obiectaliter ī deo. ſꝫ vel nihil exp̄ſſit
de dilectōe vel ipſam dixit fieri ꝑ caligi
nē ⁊ defectiue. Hinc ē illō iā inductū. imo
mirant̄ ⁊ deficiūt. Rurſus ī altero ex v̄bis
ſapiētꝫ. Quantū potes tm̄ aude qꝛ maioꝛ
oī laude/ nec laudare ſufficis. Poterit di
ci ⁊ laudādo deficis q̄ defectio ſūma eſt re
L fectio/ ſumm⁹ q̄ꝫ pfect⁹ ¶ Excelſus in v̄bo
glie ſpūs rōalis intrādo diuinā caliginē
ꝑ defectōem ſublimi⁹ hꝫ dicere. Omis cō
ſummatōnis vidi finē. Tradit ſentētia b̄
btūs hylari⁹ ꝙ nec angeli nec archangeli
ſciūt aut penetrare p̄ſumūt diuīe genera
tionis arcanū. Cōſtat ꝙ hoc nō p̄t ītelligi
de viſiōe btā in poſitiuo vel ꝯpatio gradu.
Accipit̄ igit̄ de ſuplatiuo quo ꝑ ignorātiā
tm̄ cognoſcēdo, ꝓficit ſpūs in via. imo ⁊ ī
patria q̄ntū ꝑ grām aut ꝑ gliaꝫ magis ex
ercitat⁹ ⁊ eleuat⁹ fuerit ꝑ mēoriā et intelli
gentiā ⁊ volūtatē in gradu ꝯgnitiōis poſi
tiuo vel cōpatiuo, qꝛ pl⁹ accedit d̄ficiendo
ad vnionē refectiuā. Cui⁹ hee ſunt cōditio
nes ꝙ infallabilis etiā in via q̄ nihil pōt
hr̄e erroris admixtū vel fātaſmatis nihil
create defectibilitatis/ nihil inſidiaꝝ dia
boli. vbi ē altiſſimū refugiū/ vbi ſol⁹ vnit̄
deo ⁊ vnic⁹ ſoli ⁊ vnico ſpūi. Si q̄ras quō
fiet iſtō. Audi nō me ſꝫ diuinū dyoniſium
Ineffabilib⁹ inq̄t ⁊ ignotis mēs ineffabi
liter ⁊ ignote ꝯiungit̄. Quis p⁹ hec v̄ba p̄
ſumeret ineffabilia fari ⁊ incognitionum
ignota ꝓferre: Poſſum⁹ itaqꝫ doctrinalit̄
⁊ ſpeculatiue ꝑ q̄d nois vitare eloq̄ miſterij
Sola vo trinitas ꝑ expim̄tū rei. Super
ſunt alia d̄ v̄bo ⁊ hymno glie noſatim ſup
hoc v̄ſiculo Sicut erat in prin. ⁊ nūc ⁊ ſp
et in ſecula ſclo᷑ amē. Differat̄ in ptitiōꝫ
alterā. Et ꝑ cōfirmatōe dicto᷑ ſil ⁊ refe
ctione anio᷑ iūgant̄ vltima v̄ba hugonis
in ſuo de arra aīe. Ubi ſic anīa ꝯq̄rit̄ affe
rens ſe in coḡſcendo deficere. Anīa Quid
eſt illō dilecte ꝙ in ei⁹ recordatōne aliq̄ñ
me tangere ſolꝫ/ ⁊ tā vehemēter atqꝫ ſuauit̄
afficere vt iam tota quodāmō a memetipſa ab
alienari ⁊ neſcio quo abſtrahi īcipiā exhilarat̄
cōſcientia. In obliuionē venit omis p̄teritorū
malo᷑ memoria. Coꝛ illūinat̄. Deſideria iocū
dant̄. Iamqꝫ alibi neſcio vbi me eſſe video/ ⁊
q̄ſi q̄buſdā amplexib⁹ amoris int⁹ teneo. Et ne
ſcio q̄d illud ſit. Et tm̄ illud ſp retinere ⁊ nūq̄ꝫ
perdere toto aīo meo laboꝛo Luctat̄ quodāmō
debilit̄ anim⁹ ne recedat ꝙ ſp āplecti deſiderat
⁊ q̄ſi in illo oīm deſiderio᷑ finē inuenerit ſūme
et ineffabilr̄ exultat. nihil ampli⁹ q̄rēs. ſp ſic eē
volens. Nūquid ille ē dilect⁹ me⁹: q̄ſo dic mi
hi vt ſciam ſi ille ſit. vt ſi denuo ad me venerit
obſecrē eū ne recedat. ſed ſp pmaneat. hō. vere
ille eſt dilect⁹ tuus q̄ viſitat te ſꝫ venit inuiſibilr̄
venit occult⁹ vt tangat te. Ideo vt videat̄ a te.
Uenit nō vt totū īfūdat ſe ſꝫ vt trahat affectū
Primitias q̄ſdā porrigit ſue dilectōis, nō ple
nitudinē exhibet pfecte ſocietatis. Et hoc eſt
q̄ō marie ad arrā deſponſatōnis tue ptineat ꝙ
ille in futuro ſe tibi videndū ⁊ perpetuo poſſidē
dū dabit. Nūc aliq̄ñ vt q̄ꝫ dulcis ſit agnoſcas
ſe tibi ad guſtandū p̄bet Simlr̄ etiā vt interim
de abſentia ei⁹ ꝯſoleris q̄ñ eius viſitatione ne
deficias inceſſanter reficeris.

Quarta partitio

De verbo glie

Glorificatio mutua p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſcti
poſtulabat̄ fieri cū xp̄s ait Pr̄ veit ho
ra clarifica filiū tuū vt fili⁹ tuus clari
ficet te. Potuerat quoqꝫ rex glie xp̄us ſm̄ hoc
verbū glīe ad p̄rem deū glie dicere. ſꝫ exprimēs
exteri⁹ oculis ſubleuatis in celū fecit de verbo
glorificatiōis hymnū glie dū armoniā addit
vocis. Hymnū q̄ppe dicim⁹ laudē dei cū cātico
Hunc eſſe hymnū ꝯſiciunt doctores de q̄ mat
theus ⁊ marc⁹. Et hymno inq̄t dicto abierūt ī
montē oliua᷑. Non dubiū: qꝛ poſt inſtitutōem
et refectōem ſacramētalē ſtatim q̄ñ receſſerat
iudas. chriſt⁹ dixit teſte Iohāne. Nūc clarifi
catus eſt fili⁹ hoīs. ⁊ de⁹ clarificatus ē in eo/ et
deus clarificauit eū in ſemetipo. Deinō poſtq̄ꝫ
docuit diſcipulos mlt̄a. Seq̄tur de hymno glo
rificatōis ſeu glorie. Utrūqꝫ enī tradit̄ ex v̄bo
greco. vñ gloria q̄ſi clarea ſeu clara. Pr̄ venit
hora clarifica filiū tuū vt fili⁹ tuus clarificet te
Proinde ſubiūgens claritate inq̄ꝫ quā habui
prius q̄ꝫ mōs fieret apō te. dedit palā ītelligi
ꝙ de glorificatōe quā hꝫ in eternitate ſol⁹ cum
ſpūſcō in glīa dei p̄ris loq̄bat̄. Hocipm imitat̄
eccleſia dū freq̄ntat hūc hymnū glorie. Gloria
patri ⁊ filio ⁊ ſpūiſcō. Hoc ſubiūgit̄ Sic erat
in principio ⁊ nūc ⁊ ſemp ⁊ ī ſecula ſclo᷑ amen.

¶ Gloꝛificatio pr̄is ⁊ filij cū ſpūſcō deſignatur
fieri multiplicit̄ ſub his ⁊ alijs v̄bis. Uno mō
cōplacenter ꝯgaudēter ⁊ cōgratulatiue. qꝛ ſcꝫ
complacet in gloꝛia dei. Alio mō ꝯſiderāter ⁊
exhoꝛtatiue. qꝛ hec gloꝛia māifeſtat̄ ꝑ oēs crea-
turas ꝓſtim rōnales. Tertio mō repn̄tatiue
et expſſiue. ſic opꝰ ſapientis dꝛ ſapīa eiꝰ et glīa
eius. Dicit̄ aūt gloꝛia dei fieri vl̄ augeri nō in
ſe ſed dū māifeſtat̄. Fit aūt manifeſtioꝛ ī effe
ctibꝰ ſuis. Oramꝰ ſub hoc tropo ſanctificet̄ no-
mē tuū. Adueniat regnū tuū. quēadmodū lo
quit̄ ⁊ hic xp̄s ꝑ totū hymnū. Quomō ſilr̄ dic̄
apl̄s. Deīn finis ait Cū tradiderit regnū deo
et patri. Sequit̄. Cū aūt ſubiecta fuerint illi
oīa. tūc ipſe filius ſubiectꝰ erit illi q̄ ſibi ſubie
cit oīa vt ſit deꝰ oīa in omībꝫ. Intelligunt̄ hec
per patefactōem generalē ⁊ ꝑfectā nō ꝑ noue
gloꝛie collatōem in eternitate quā dicimꝰ ſup
latiuū gloꝛificatōis diuie gradū ad quē oīa
conſūmabūtur. Preſtim electi/ ſub gradu glo
rie cōpatiuo ſeu ſcd̄o conſtituti. et erunt ſicut
hic oꝛat xp̄s ꝯſummati in vnū ¶ Gloꝛificatō
patris ⁊ filij cum ſpūſancto in beatis dici pōt
habere gradū. vel vt Bern̄. loquit̄ modꝫ ſine
modo. hoc ē myſteriū ⁊ arcanū quod loquimur
et inquirimus. Apertū vero eſt ſcholaſtice per
precedentia ſi maneat clara ⁊ certa diſtinctio
de triplici gradu ſeu mō qd̄ idem eſt in ꝓpoſito
Unū poſumus gradū gloꝛificationis poſitiū
Alterꝫ cōparatiuū Tertiū ſuplatiū. Et licꝫ cō
paratiuus gradꝰ ⁊ ſuplatiuꝰ ꝓſupponāt poſitiū
Uerūtn̄ appꝛopꝛiamus poſitiuū in gloꝛia vie
Compatiuū in gloꝛia patrie. Suplatiuꝫ in
gloꝛia eternitatꝭ diuine. Ex ſi voluerimꝰ atten
dere q̄liter hic gradus gloꝛie ſit ſine gradu et
modus gloꝛie ſine mō patebit ꝑmo ex ipa diff-
finitione et interꝑtatōe nols huꝰ Eternitas
quaſi extra terminos entitas. nunq̄d infinita-
tem illā exprimit dauitici hymni. Magnꝰ do
minus ⁊ laudabilis nimis. ⁊ magnitudīs eius
nō eſt finis. quo ad ꝯpatiuū pr̄is. Et ſapie eiꝰ
nō eſt nūerꝰ. quo ad appꝛiatū filij. Et miſcd̄ia
eius ſup oīa opa eiꝰ. quo ad clementiā ⁊ bonita
tem ſpūſancti. Si quidē in omni re creata vl̄
creabili ponit̄ modus. mēſura. terminꝰ. nūerꝰ
et ſpēs. finis ⁊ oꝛdo. Solus deꝰ ē ſine nūero.
modo. mēſura vel termino ꝑ quo ſit ſeq̄ns ver
bum. ¶ Gloꝛificatio patris ⁊ fi. cū ſpū
ſancto in ſeipſis recte dicit̄ infinita et immēſa
nedum pꝛiuatiue ſed poſitiue ſicut q̄libet glīa
creature viceuerſa dicit̄ finita. nedū poſitiue ſꝫ
pꝛiuatiue vtendo large nomie pꝛiuatiōis pꝛo
negatione. Pꝛoficit hec conſideratio ad intel-
ligendū ꝓpꝛias voces ſcripturarū. Unde
finitum dicimꝰ illud quod habet termios
poſitionis ſeu poſitiuos. ſed intelligit̄ vna
negatio ſeu ꝑuatio. qꝛ vltra termios illos
vel finitū illud ꝓgredi nō valeat vel extē
di. Infinitū viceuerſa dꝛ negatiue. qꝛ nō
habet terminos q̄bus circūſcribat̄ finiat̄
diffiniatur aut terminet̄. Et hoc dꝛ infini
tum extra genuſ. Poꝛro dicit̄ infinitū ali
quid affirmatiue/ dū negat negatiōem in
nomie finiti clauſam. Equipollent enim
due negatōes vni affirmationi. Conſide
retur acriter nominū iſtoꝝ ⁊ ſimiliū. talis
ſignificatō/ tūc nō erit abſona vel diſcoꝛs
iſta locutō. Gloꝛia dei eſt gradus ſine gra
du/ modus ſine mō. Similit̄ de cognitōe
fruitione delectatōe c̄uis alie delectatio
nes addi poſſunt. Sed nunq̄d eternitas
vel eternus dſ ſeu trinitas. claudit ſe ſu-
is terminis et cōphendit? Pꝛofecto ſic
aſſentire poſſumꝰ ⁊ ꝯſequētiā negare q̄ ſub
infert̄. Ergo deus habꝫ terminos. Non enī
ſequit̄. Deus eſt infinitus terminꝰ. ergo
eſt terminꝰ. vel terminū hn̄s. Sꝫ nunq̄d
preterea aīa xp̄i vel marie videt clariſſi
me termios eternitatꝭ ifinitos q̄bus eter
nitas ſeipſam circūſcribit ⁊ diffinit. Sic
Sic ſꝫ ſeq̄ns v̄bū declarabit. in cuꝰ expli
catiōe totū ſtat qd̄ inq̄rit̄ myſteriū regnī
dei. ¶ Gloꝛificatio pr̄is et filij cū ſctō ſpū
conſpicit̄ ⁊ diligit̄ fruitiue; ⁊ obiectalit̄ in
ſupmo ꝯparatiui gradꝰ patrie/ ab aīa xp̄i
et marie. nō tn̄ in ſuplatiuo foꝛmalr̄ et in
trinſece quo btā trinitas ſe cognoſcit ⁊ di
ligit tam obiectaliter q̄ꝫ intriſece. Atten
denda eſt hic determinatio eccleſie cū ap-
pꝛobatōe doctoꝝ modernoꝝ qꝛ duplex ē be
atitudo vna obiectalis ⁊ determiatiua. et
illa eſt ſolus deꝰ ſicut ſolo deo fruendū eſt
Altera eſt beatitudo foꝛmalis ⁊ intrinſe
ca. conſiſtēs in duobꝫ actibus q̄ ſunt viſio
et fruitō cum tentiōe ſeu poſſeſſione ſecu
ra. Sunt etiā apd̄ deū penitus idem btitu
do foꝛmalis et obiectalis. At vero diſtin
ctio maxia eſt in creaturꝭ btīs. inter btitu-
dinē ipſoꝝ obiectalē q̄ nōniſi dſ ⁊ foꝛmalē
quā vtiqꝫ ꝯſtat eē finitā itrīſece. ⁊ ab īfini
ta extrinſeca btitudīe dei differri vl̄ diſtin
gui Etiā vbi poneret̄ qꝛ dus ꝑ ſeipm ſine
creatis habitibꝰ aut ſpeciebꝰ alijs illaben
do foꝛmalē hāc btitudinē in aīa btā cau
ſaret. Concedūt hoc illi q̄ etiā cōtrariant̄
eccleſiaſtice determiationi. qꝛ foꝛte nōdū

viderant eam. Cõcedunt inq̃ꝫ ꝙ de facto
vel de potentia dei abſoluta nõ p̄t eē ds aīe
create niſi finita btitudo formalis. qꝛ nec
creatā ē capacitat̃ ꝑceptiue cognitiue et
dilectiue dei. niſi finite ⁊ limitate. Quaꝫ
ob rē neceſſe ē vt beatitudo create forma
lis ſp̄ ſit finita. quicq̃d ſit illa formal' beati
tudo/q̃ vtiq̃ꝫ ē mot' aīe a deo diſtinctus.
Etiā ſi poneret̃ ꝙ aīa eſſꝫ ſu' motus. Nec
D mgr̄ h̄ negat. ſꝫ expſſit. ¶ Glorificatõ pr̄is
et fi. cū ſcõſpū/tota vidꝛa btīs ⁊ nõ totalr̄
ſub hoc intellectu ꝙ gloria btōꝝ finita eſt
formalr̄. q̄uis obiectalr̄ infinita. vel vt
Grego. loquit̃ de dn̄o glorie. tot' ē intra ñ
incluſus. tot' extra nõ excluſus. tot' ſubt'
nõ pſtrat'. tot' ſupra ñ eleuat'. tot' circa ñ
circūſcript'. Veritas iſta facil' inueſtiga
tur nõ ratiocinãdo ſꝫ exēplificãdo p ſiīia
in creaturis. vt de oculo lippo q̃ videt totā
rotā ſolis. ſꝫ ñ totalr̄ vel totā albedinē. aut
aliud ſimile. vt de lineis circuli/ſi intelli-
geret centꝝ ſuū. Exēplū aīe rōalis appro
xima t q̄ ſic tota in corde ē. ꝙ tota ē extra
coꝛ. Hic ē in centro cordis ꝙ ad ei' ſimpli
citatē indiuiſibilitas cētri ñ eq̄tur. Sicut
nec ad mag̃tudinē nõ molis ſed virtutꝫ aīe
q̃ circūdat coꝛ. totalr̄ nõ parificat̃. Cõti-
net igr̄ coꝛ ipaꝫ aīam totā ſꝫ ñ totalr̄ ſub
alio v̄bo circūſcriptibiliter. Ipſa vo totā
ſe ꝯtinet ⁊ totalr̄ infra terminos ſue capa
citatis q̃ finiti ſunt/⁊ in hoc deficit ſimili
tudo q̃ ad deū q̃ ſimplicit̃ infinit' ē ⁊ circū
ſcript'. Cui' pfectio nec accreſcit ex crea
turis ſi ſint. nec decreſcit ſi ñ ſint. Qui ſp̄ i
eternitat̃ ſue ſolio ⁊ trinitatꝫ triclinio ſe-
det fixus. ſicut erat in princi. ⁊ nūc ⁊ ſp̄. ⁊ i
ſecula ſeculoꝝ amē. Multa de ꝯditõibus
trinitatis ⁊ eternitatꝫ poſſent induci q̃ latiſ
ſime tractant̃ p doctores ⁊ aliq̃ ſub metrꝫ
notauim'. Denicꝫ p v̄bo nr̄o fac illd̄ iob
Tonitruū inq̃t mag̃tudis ei' q̃s poterit
intueri. Dat primo intelligi ꝙ null'. dat
inſup intelligi ꝙ intuit' vel intueri vel vi
ſus extēdit̃ ad oīs ſenſus tā coꝛpales q̃ꝫ
ſpūales. Tonitruū inq̃t ei' qd̄ vtiq̃ꝫ ē ob
iectū audit' q̃s poterit intueri. Simile i
Exod. ꝙ pplus videbat voces. Porro col
ligit̃ ex iſto ꝙ dn̄s hitat in ſilētio ⁊ caligie
reſpcū cuiuſlibet create q̃ ad cognitõem ⁊
viſionē ſuam ſibi ſoli ꝓpriā modo ꝓtracto.
¶ Glorificatio pr̄is ⁊ filij cū ſcõſpū mani
feſtat̃ in dãnatis p ordinē iuſticie quoꝝ
dãnatio obiectaliter ⁊ termiatiue īfinita
eſt. ſed formaliter ⁊ intrinſece finita. ꝓpoꝛ
tionalr̄ ad ea q̄ dicta ſunt de beat. ꝯuerſi-
ue ad deū ⁊ auerſiue a deo. Certe ſicut ens
primū in ſuo gradu ſuperlatiõ ꝯphendit̃ a
ſe ſolo. ſic ⁊ ei' priuatio nõ eſſendi a ſe ſolo
valebit totalr̄ cõprehēdi. Inde fit vt ne
q̃ꝫ demõēs neq̃ꝫ creatā aliq̃ plene intelli
gat pcti mortal' ignominiā ſicut nec glo-
riā act' meritorij vel beati. Taliter eni iā
dixim' de ignorãtia vel nõ cognitõe cuiuſ
uis creature. cui' cā principalis ē ꝙ de' co
gnoſci ⁊c. neq̃t in ſummo. Supeſt igr̄ vt
ſuperbia demonū deſcendat ſp̄ vel aſcen-
dat ad nihilū. Gloria vo btōꝝ ſp̄ deſcēdit
in bonū. deficiendo vel pficiēdo ꝯſcendit
mõis dicꝫ. Iuxta qd̄ ſumeret̃ intellect'
myſtici verbi qd̄ btūs dioniſi' appropriat
ipſi ſeraphin ꝙ in eis ſp̄ eſt mobile inceſ
ſabile calidū acutū ſuꝑferuidū et holocau-
ſti purgatiuū. Sumit̃ aūt hic mot' vl' mo
tio lagiſſime videlꝫ p opratiõe q̃ ꝯtrariat̃
ocio. de q̃ dicit Damaſcen' ꝙ nulla res de
ſtituit̃ ꝓpria opatiõe. Sic eni ⁊ velle dei ⁊
intelligere dr̄ opatio q̃dā ⁊ motio ⁊ in an
gelis magis ꝓprie. Terra ſiq̃dē ē inertiſſi
ma oīm. hꝫ nihilomin' ſuā opatiõem q̃ ſe
tenet ⁊ figit in loco ſuo. reſtringēs remo-
uere volenti. Dicit̃ g̃ ſeraphin ſp̄ mobile
ſine interruptõe amoris in deū. Inceſſa
bile ſine deſinitiõe. Semp calidū. ſine di-
minutõe ſeu minoratiõe ſeu tepefactiõe.
Acutū qꝛ penetrat ad ſimplicitatē dei ve-
lut ad centꝝ Suꝑferuidū. q̄ eleuat ſe ad
immēſitatē ei' velut ad circūferētiā. Holo
cauſti purgatiuū ⁊ reliq̃ q̃ ſequūt̃. ſpectāt
ad tres actus hierarchicos r̄ſpectu iferioꝝ
qui ſunt purgare. illūinare. pficere. Opa
tio igit̃ generale nomē eſt ad alias q̄nq̃ꝫ
ſpecies/ſonãtes in motū. q̃ ſunt. Motio. ⁊
hec ſucceſſiua. Mutatio. ⁊ hec ſubita i ſub
iecto. Factio. et hec ſubita. Denihilatio q̃
aliter dicitur creatio. Quarta eſt pductio
in diuis vbi eſt immutatio q̄uis ſit ibi ge
neratio ⁊ ſpiratõ. Quinta eſt actio q̃liter
forma influit in materiā. dans eſſe forma
le ⁊ intrinſecum. dicit̃ ideo talis forma re
latiue ad materiā/qualr̄ forma q̃ eſt deus
nullo modo põt dici. ¶ Glorificatio pr̄is P
et filij cū ſcõſpū/q̃ dupliciter cognoſcit̃ ⁊
amatur ab intellectuali creatā tam in via
q̃ꝫ in patria. In via quidem per gratiam
vnam in ſe/et trinam in fide/ſpe et chari
tate cum adiutorio diſcipline chriſtiane.
Exemplum duꝫ quis videt aut ſumit eu
chariſtiā. hic ē cognitio ſenſibil' exterioꝛ.

Eſt ⁊ cognitio ſenſualis interioꝛ tã ima
ginatiua ꝙ̃ eſtimatiua reſpectu coꝛpis xp̃i
tã veri ꝙ̃ myſtici. Hic p̃terea eſt cognitio
rõalis ſ̃m vtranq; rõis poꝛtionẽ ſupioꝛẽ
et ĩ inferioꝛẽ q̃ credim⁹ ſperam⁹ ⁊ amam⁹
ſpũales ſubias / ⁊ ſub deo / vt aĩam xp̃i vt
angelos ⁊ ſpũs electoꝝ. Hic eſt deniq; co
gnitio ſupmental' miſtica ⁊ anagogica ip
ſius ſimpliciſſime veritatis in vnitate tri
nitatis. Concoꝛdãtie ſunt plurime noia/
tim illa iã cõmẽoꝛata ab aplõ. Manifeſte
inq̇t Magnũ eſt pietat' ſacr̃m qḋ manife
ſtatũ eſt ĩ carne. ⁊ hoc q̃ ad duplicẽ p̃mũ
cognitõis modũ. Juſtificatũ eſt ĩ ſpũ quo
ad tertiũ. Aſſumptũ eſt in glĩa quo ad q̃r
tum. Teneat' ergo ꝑ regl'a ꝙ q̃lis ẽ in co
gnoſcẽdo ⁊ amãdo deũ xp̃ian⁹ talis eſt ſibi
in retribuẽdo de⁹. Ego dilecto meo inq̇t
ſponſa. Et ad me cõuerſio ei⁹. ¶ Gloꝛifica
tio p̃ris ⁊ filij cũ ſpũſcõ facta in btis repi
tur aliqñ dici foꝛmal'. eo ꝙ imediate fit ꝑ
eẽntiã ſine ſpecie media q̃ ſit rõ cognoſcẽ
di diuinã eſſentiã. imo ꝑ eandẽ ſpẽm aut
foꝛmã q̃ ds ꝯgnoſcit ſeipm aĩa btã cogno
ſcit deũ. Addũt aliq̇ ꝙ etiã act⁹ beatific⁹
caracteriſet' ſeu foꝛmet' / nõ niſi a diuĩa ſa/
pientia ⁊ eius eẽntia dũ obiectiue videt'
Vñ ⁊ ſi diuĩa eſſentia ſubtraheret ſe ĩ rõe
talis caracteriſatiõis ſeu foꝛmal' ꝯfigura/
tiõis ſ̃m imaginẽ btiſſime trinitat'. crea/
tura nullo mõ poſſet dici btã. neq; intuiti
ue videns deũ. Imo eſſ; implicatio queãd
modũ implicat creaturã eſſe ⁊ deũ ſe ſub/
trahere in rõne efficient'. Notãdũ eſt igit'
ꝑ cõcoꝛdia doctoꝝ ꝙ ds ꝓprie dicit' foꝛma
ſ̃m tres cõditiões foꝛme ꝯuenientes. Foꝛ
ma enim dr q2 eſt in ſe foꝛmal'r. ſiue ſit ab
alio ſiue nõ originalr. ſcḋo q2 dat eſſe foꝛ/
male. tertio q2 denoiat aliud eẽ. Conſtat
aũt ꝙ de⁹ hʒ eſſe in ſe. ⁊ ꝙ dat eſſe oĩ crea
ture. ⁊ ꝙ oẽm creaturã denoiat eſſe tanq̃
ꝑcipua ſiue exiſtie cauſa. Sic eñi dicit boe
tius in q̃libet creatura eſſe aliud quo eſt.
et aliud qḋ eſt. Quod intelligi alit' neq̇t /
niſi de deo quo denoĩat' exiſtere creata.
Doctores igit' ponẽtes deũ eſſe btitudinẽ
foꝛmalem. accipiũt foꝛmã iſto mõ ⁊ nullo
alio. Nec volũt ꝙ de⁹ ſit foꝛmalis beatitu
do inherẽs vel cõſtituẽs ſicut foꝛme acci/
dentales vel ſubſtãtiales inherẽt ⁊ ꝯſtitu
unt / ꝙ̃uis illapſus foꝛme diuĩe ſit pfecti
oꝛ ⁊ intimioꝛ rei cuilibet ꝙ̃ poſſit eſſe foꝛ/
ma ſue materie vel accidẽs ſubſtãtie. Ita
ꝙ̃ res q̃libet pl⁹ dependet a cauſis extinſe
cis ꝙ̃ ab intrĩſecis ſuis q̃ ſũt foꝛma ⁊ ma
teria q̃ vtiq; nequnt eſſe ſine cã extrinſe
ca efficiente / exeplante ſeu foꝛmãte ⁊ fi/
niente. Poꝛro ſi doctores tal'r ſe reſoluũt
nõ ſunt ꝯtrarij articulis ꝑiſieñ. ꝙ de⁹ non
poſſit eſſe foꝛma vel foꝛmal' beatitudo crea
ture. Qḋ vtiq; veꝝ ẽ de foꝛma inherẽte vl'
intrinſece cõſtituẽte. Sũt q̇ neceſſario di
cunt eſſe foꝛmã mediã vel ſpẽm in beatis
quã noiant lumẽ gl'e iuxta determinatõꝫ
eccleſie req̇ſitã. Dicũt alij ſufficere ꝑ̃tim
de potentia dei abſoluta deũ ⁊ aĩam ſine ta
li lumie ad beatificandũ ꝑ foꝛmalẽ illapſũ
Quicq̇d tñ dicat' hinc et inde neceſſario
ponẽd⁹ ẽ motus intellect⁹ ⁊ volũtat' q̇ vtri/
q; foꝛmoſus eſt illũinoſus ⁊ ſpecioſus. Et
hũc vocam⁹ foꝛmalẽ btitudinẽ ſine quo im
poſſibile ẽ creaturã eſſe btãm. etiã de potẽ
tia dei abſoluta. Implicaret eñi ſicut ptʒ
intuẽti quicq̇d dictuʒ fuerit de neceſſitate
habituũ diſtinctoꝝ ab actib⁹ iſtis. ¶ Gloꝛi
ficatio p̃ris ⁊ filij cũ ſpũſcõ fit ꝑcipue et
principalit' in mẽte q̃ ſola ꝓprie ẽ ymago
et glĩa btiſſime trinitat'. Eſſent hic reme
moꝛãde diſtinctões plime d diuerſis aĩe
potentijs ⁊ eaꝝ officijs. maxie quõ diuidit'
aĩa a ſpũ: ⁊ ſpũs a mẽte. ⁊ q̃les ſunt actus
ſpũs ⁊ mẽtis. Queãdmodũ iſup ſola mẽs
ponit' in ſupmo vertice vl' culmĩe / vel arce
totius aĩe ⁊ potẽtiaꝝ ei⁹ / q̃ reſpicit ꝓ obie
cto et fine ꝓprio ſolũ deũ memoꝛãdo intel
ligendo ⁊ volẽdo pure liberalr ꝙ̃uis imo/
biliter. Spũs aũt ⁊ mouet' liberalit' ⁊ arbi
trarie ⁊ ꝯtingẽter. Mirabilis ꝓrſus ẽ di
uiſio anie ⁊ ſpũs quẽ facit ſ̃m aplm ſmo
dei viui⁹ ⁊ efficax. Sʒ eſt ſupadmirabilioꝛ
diuiſio ſpũs ⁊ mẽtis q̃lẽ dat intelligi pau
lus cũ dicit de ſmõe dei ꝙ eſt diſcretoꝛ in
tentionũ ⁊ cogitationũ coꝛdis ꝓut in quo
dã metro deduxim⁹. Arbitroꝛ inſup ꝙ hec
mens in cãticis noiat' aĩa vt ibi. Dic mi
hi quẽ diligit aĩa mea ⁊c. Et in cãtico ma
rie Magnificat aĩa mea dñm. Nõ eñi ꝯueniẽ
ter intelligi p̃t de aĩa ſenſuali. nec de ꝑciſe
rõnali. Anima igit' eſt mẽs q̃ manẽs ſpĩ ĩ ar
ce dirigit amoꝛẽ ſuũ vnica in vnicũ deuʒ
ſola ad ſolum. diligens ad dilectũ. Exem
plo ſolſequij reſpectu ſolis. vel ferri reſpe
ctu magnetis aut poli. Dicuntur iſta ſpe
cioſe faciliter et ſcholaſtice. Creduntur
preterea ſimplici fide ſed rara ẽ felicitas
experiri. Expiunt' tamẽ aliqui hic in via
foꝛtaſſis etiam finaliter reꝓbandi. vt
qui gloꝛiat' in domino / gloꝛiet' vt timeat.

Eſtimo enī q̄ demones ipſi iuxta dictū iacobi credūt. imo et aliq̄ mō intelligūt per naturalia ſplēdida. ⁊ ɔtremiſcūt. ſ3 in malum ſuū. q2 ſuili timore trahūt quo refugiūt ⁊ odiūt flagellantē. Contrarie ad beatos q̄ timētes ⁊ trementes ⁊ in ſe deficientes ſub reuerētia maieſtatꝫ laudāt diligūt glorificant hymnū glorie. vna ⁊ inceſſabili voce dicēn. Sāctus ſanct⁹ ſctūs dn̄s d̄s ſabaoth. pleni ſunt celi ⁊ terra gloria tua. Conformiter ad q̄s freq̄ntat eccleſia dicens. Gloria pr̄i ⁊ fi. ⁊ ſpūiſanc. Sicerat in prin. ⁊ nūc ⁊ ſp ⁊ i ſe. ſe. Amē. Deo gloria q̄ fin̄c appoſuit ad canticū marie iuxta ꝓpoſitū nr̄m. Utinā deo bn̄placitū ⁊ eidē glorioſiſſime virgini mr̄i ⁊ filie Cum q̄ ſp magnificat anima mea dn̄m. Amen.

Finit anagogicū de verbo ⁊ hymno glie a iohāne cancellario pariſien. lugduni. Anno. M.cccc.xxviij. Et ɔtinet q̄tuor ptitōnes principales in q̄ꝝ q̄libet ſunt decē verba ſeu ɔſiderationes. Et in ɔſu q̄libꝫ multe notule ſeu verba ꝑ lr̄as alphabeti vſq3 ad numeꝝ. 124. ⁊ decē. Preſulatū tūc agente Reuerēdiſſimo pr̄e dn̄o amadeo archipreſule ⁊ comite lugdun: Primate galliarum / noſtre ꝑegrinatōis beniuoliſſimo ꝓceptore.

Epithalamiū miſticum theologi ⁊ theologie. Sub typo iacob et rachel.

Rachel loquitur.

O Ro ꝑ ceruos capreaſq3 campi.
Oro ſacratos per amoris ignes.
Per fidem ſctām dec⁹ ⁊ honorē.
Jacob amas me.

Jacob r̄ndet.

Per greges nr̄os / ouiū per a3nos.
Perq3 formoſum virid ens ſalictū:
Et per illimes nitidoſq3 fontes
Rachel amo te.
Ruſticum ſi me / genuit dei ſors:
Rector ⁊ ſi ſim poſitus bidentū.
Nobilem claris titulis adauctam.
Rachel amo te.
Lucis eterne ſpeculum decorum.
Feminā fortem decus omne ſponſi.
Cuius effulget ſpecies honora.
Rachel amo te.
Ibo ſi ſis te gelidas per alpes.
Affrice ſirtes paragrabo tutus.
Scylla nil terret nihil ⁊ charibdis
Rachel amo te.
Si tonet celū crepitu fragroſo.
Totus ⁊ caſum minitetꝰ orbis.
Inter hec tanta poſitus pericla.
Rachel amo te.
Nil ab amplexu placido reuellet.
Quicquid occurret nihil hinc timebo.
Nullius vincar ſub amore / quippe.
Rachel amo te.
Uentre fecundo lya ſit licebit.
Et ſit ancillis nūeroſa proles.
Neſcio quid plus nitet ⁊ placet cur:
Rachel amo te
Suauis a te pax requieſcit cordis.
Triſte nil aufers / tolvas camenis
Dulcibus prorſus / bene concinentem.
Rachel amo te.
Rector egypti ſapiens pudicus.
Naſcitur ioſeph tibi beniaminq3.
Beniamin quanq3 moriaris ortu.
Rachel amo te.
Oſculeris me labijs pudicis.
Brachijs ſacris mea colla ſtringe.
Iſtud vt fiat tibi ſemp herens.
Rachel amo te.
Spiritus ſanct⁹ tibi multus vnus.
Dona virtutū retines beata.
Diligentes te ſatias in euum.
Rachel amo te. Finit.

Incipit tractatus mgr̄i iohānis gerſonis cancellarij pariſien. ſup cantica canticoꝝ / ad frēs ordinis carthuſienſis editus apud lugdunū Anno domini. M.cccc.xxix.

Amo te ſicet ordo Carthuſien. qm̄ amas me ꝓrimū tuū3. et iō ꝓrimū. argumēto xp̄i. q2 feciſti in me miſcdiā3. Amoris q̄3 tui ꝓbatio. opis ē exhibitio. Tricenariū nāq3 poſt mortē meā indultū. pri⁹ fieri placuit ꝓuenire me viuēte. Meditatus ſu3 mecum. ſiquā opis viciſſitudinē. vacua ſenect⁹ mea poſſet afferre. Subijt mox animū. petitio vr̄e deuotiōis mō facta ꝑ nonnullos ex vobis. q̄ſi vice oim. q̄tin⁹ ſuper cantica cāticoꝝ ſcriberet aliq̄ q̄liſcūq3 ſtudioſitas mea. Inclinaui ꝓtin⁹ cor meum aſſentire. q2 amo te. Etenim amicoꝝ vota ſunt ſilia. Uez poſt tota ſūmis ingenijs dictata ſup eiſdē canticiſ q̄d aut q̄le poſſet addere paupꝛacula nulli⁹ vel tepide deuotiōis mee. diu ſatis i dubio fuit animus. Tandē ɔſilus i auxilio ꝑcu3 vr̄aꝝ decreui nouū aliq̄d. aut ſaltē nouo mō ſcribere ſub